

Varga Ibolya

Törökkoppány

Versék

1. Nagybácsikán névnapjára

Kedves jó nagybácsim!

A neve napjára

Eljött köszönteni

A kis rokon lányára.

Aki magát tiszta szívből igazán szereti,

És a neve napján istent érte kéri.

Hogy a családjával élhessen sokáig,

Legalább a száztizedik neve napjáig.

Hogy a családjával élhessen boldogan,

Akármilyen jó és rossz napokban.

Engedje az isten , hogy szent békességben,

Élhessen még nagyon soká , erőben és egészségben.

Hogy ne kelljen az istenhez egészségért könyörögni,

Habár most már közelednek az öreg napjai.

Legyen aki öregségben meg is takarítsa,

Aki vele örömet , és bánatát megossza.

Legyen mindig istennek ,hű szolgálója,

Mert csak úgy lesz a szép mennyország lakója.

Mert e földön nincs maradás , innen el kell menni,
Ezért kell ám a jó istent bajban is szeretni.

Mert az isten azért adja a szenvedést,
Hogy térjünk hozzá , és nyerjük el az égi babért.

Mert ez így van jól, az isten így akarta,
Hogy nem tart örökké , Véget ér a földi pálya,

És ha majd út magának is a végső órája,
Azt kívánom , hogy az isten vezesse a mennyországba.

Ahol nincsen annyi baj, és nem kell soha sírni,
Csak istenben örülni , és neki hálát adni.

Ez lesz majd a szenvedésnek , és a sok bajnak majd az ára,
Névnepodon ezért imátkozom, hogy juthass be a szép mennyországba,

Ha véget ér mindnyájunknak a földi pályája,
Vezessen az ur isten az örök boldogságba.

2. Hogyha minden álom....

Hogyha minden álom valóságra válna,
Hogyha Te nem néznél a másik lánykákra,
Ha én volnék néked az egyetlen álmod,
Valóságra váltom akkor én az álmod.

Hiszen minket az isten is egymásnak teremtett,
Mert nem talált sehohol ilyen két hű szívet,
Aki egymást szívből ennyire szereti,
Mert ahogy én szeretlek nem szeret úgy senki.

3. Édesapám névnapjára.

Édesapám ha most tavaly volna,
És a kertben csalogány dalolna,
Ide hoznám néked a legszebb virágot,
Hogy azzal köszöntsen névnapodon a lányod.

De most künn a kertben csak dérvirágok nyílnak,
És virággal nem díszíthetem névnapodat,
Nyíló virág helyett tiszta szivből néked
Kivánok én örömteli sok-sok holdog évet .

Névnapodon imátkozom a jó istent kérem,
Hogy muljon el egészségben , vagy még 70 éve
Mert nem elég a hosszú időt kívánni ,
Nem jó mikor betegségben kell azt eltölteni.

Édesapám azt kívánom névnapjára,
Teljesüljön minden- minden kívánsága.
Engedje meg a jó isten , hogy közöttünk,
Nagyon soká élhessen a mi kenyérkeresők.

Elgondolom édesapám , hogy milyen rossz is lehet,
Kinél férfi nélkül megy már a kehér kereset.
Nincs ki oly jól vezesse a gazdaságot,
Tudom én ezt édesapám sosincs nyugvásod.

Jól tudom én édesapám mikor aratásban
A lányáéért küzdve a hajnal a mezőn találta,

Értem szorongatta izadtan a kaszanyelet,
Dolgozott késő estig ameddig csak lehetett.

Hazafelé kísérte a szép holdvilág,
Hazaérve oly fáradt volt nem ette meg a vacsorát,
Nem kell étel , de még akkor is azon gondolkozik,
Még akkor sem pihen , hogy holnap mit dolgozik.

Elmondta a kismadár is , hogy messze földet bejárt,
De sehöl még nem talált ilyen édesapát.
Megmondta , hogy az apámnak én sokat köszönhetek,
Mert én értem mindent megtett amit csak tehetett.

Édesapám tiszta szivből köszönöm magának,
Amit nekem kiskoromtól ezidáig adott .
Hogy az isten megengedte , hogy én gyermekkoromban
Hogy maga engem szeretettel felnevelt ily nagyra.

De először köszönjük a mennyei atyának ,
Hogy ennyiszor örvendhetett a neve napjának.
Habár tudom sokszor el is felejtette.
Azért áldja meg az Isten mindörökre.

Mert tudom , hogy akkor is a lányáért dolgozott,
Magának az élet csak szenvedést hozott.
Gyermekkorától , mikor elvesztette szüleit,
Azóta a sors csak nehezíti életét.

Édesapám szépen kérem bocsásson meg .
Hogy megköszönni nem tudom mit velem tett,
Bocsásson meg ha sokszor duzzogva feleltem,

Mert akkor is tiszta szívből igazán szerettem.

És kérem is az Istent , névnapjára,
Hogy még sokszor köszönthessem édesapám,
Hogy teljenek napjai ezután is örömben,
Es éljen a családjával sokáig békében.

És ha majd az isten elszólítja önnek,
Imátkozom érte minden áldott este,
Remélem , hogy ennyi küzdés után megérdemli,
Hogy lássanak egy szebb világot jóságos szemei.

Ha megkondul édesapám a lélek harangja,
Szálljon lelke felfelé az örök boldogságba,
Akkor is majd imátkozik a kicsike lánya,
Hogy örök öröm és boldogság legyen a sok szenvedés ára.

Egy jó barát névnapjára.

Kedves Vince bátyám , barátja apámnak,
Maga is ürvendjen a neve napjának,
Tudom jó barátok voltak már régóta,
Mindig segítettek egymásnak a bajban.

Eszembe jutott , hogy maga is Vince ,
S kívánom , hogy Isten sokáig éltesse
Erőben és egészségben muljahanak napjai,
Ne járjon az asszony nélkül sokat mulatni.

Ne kujtorogjon el este a galuba ,
Mert a felesége hátha megsokalja,
Mikor este későn haza talál jönni,
Meg ne szidja, hogy ilyennek kell egy férjnek lenni,

Hátha gondol egyet , és kétségbe fog esni,
Es egyszer majd mégis féltékeny kezd lenni.
Nem ajánlom , hogy ezt feltegye magában ,
Mert hátha az is visszaadja a kölcsönt bújában.

Járjon sz asszonynak mindik a kedvében,
Töltsék napjaikat egymással békében.
A lányát és vőjét egyformán szeresse,
Csintalan kis unokáján nagyokat nevensen.

Sok névnapját ünnepeljék együtt barátjával,
Élhessen még nagyon soká családjával,
Tanítsa meg az asszonyt rendre,
Az se menjen a kocsmába ünnepekre.

Ne nyissa be tovább a kocsmá ajtaját,
Ne kísérje a kocsmába már a lányát,
Mertennek már régen lejárt az ideje,
Nincs annak már a kocsmában semmi helye.

Disznótorban

Adjon Isten jó estét a disznó ülőnek,
Békességet és áldást minden vendégjének,
Örömmel fogadtuk el a meghívást,
Habár megkostoltuk délután a kását.

Minden vendég jól érezze/magát/ ez estében magát,
Vigyázzon mindenki , hogy meg ne terhelje a gyomrát,
Abból a jó borból , hogy be ne rugjanak,
adják a nőjüknek a boros kancsókat.

Majd az meg mondja , -hé ne olyan gyorsan!
Vigyázzanak , mert a bor a hölgynek gyorsan kottyan ,
Nehogy úgy járjanak , hogy mennének haza,
E már inukba szállt a finom kadarka,

Vigyázzanak , hogy a bél hogyan lett pucolva,
Nehogy egy kettőnek torkán akadjon a hurka.
A gazdaasszonyok a pecsenyét sütötték,
Miközben a férjüket meg is fenyegették.

Hogy a kolbászt ne nagyon sozzák el,
Mert akkor még sokkal több bor kell.
És a hurkát töltsék olyan jó hosszúra,
Hogy egyik vége a padláson , a másik a meg a szájban.

Mert a disznó ölé felesége lusta,
Arra is , hogy a kalbászért a padlásra futna.
Mert hogy nagyon kövér , és attól fél , hogy lefogy,
És a beadásban nem lesz ki a huspont.

~~8.~~

7./

A husokat úgy tegyék el ne egye a penész.
A macska ha meg is eszi a sajtot, marad elég.
Én adok egy jó tanácsot maguknak.
Nem eszi meg a penész sem, hogyha úgy csinálnak.

8./

Nem eszi meg a macska sem ezen jótanáccsal,
Sem a penész nem fogyasztja a jó étvágyával.
Ugy kell azt csinálni, hogy el kell kenni,
Nem kell vele vesződni, csak mindjárt meg kell enni.

9./

Azt kívánom jövő ilyenkorra,
Ismét együtt legyünk, itt a disznótorba.
Én azt tanácsolom, hogy annyit sem fáradjunk,
El se menjünk innen, addig itt mulassunk.

II. 1. 64.

Kinyillott a szivemben a szerelem bimbója,
S nem sajnálja attól, aki leszakítja.
Te sem sajnáld tőlem cserébe szivedet,
Mert nála nélkül szivem boldog sohse lehet,
Mert egyedül csak téged szeret.....

II. 21 62.

Levélben

1./

Csókjait küldi, egy bus sziv,
Aki majd megszakad esténkint,
Mikor gondolkodik felőled,
Hogy nélküled milyen is az élet.

Hogy keserű könnyek közt mulnak el az évek,
Nem édes csókok közt köszönhetem Néked,
A születésnap köszöntőt,
Mit szerelme levélben köszöntött.

Nincsen ki pirosra csókolná a számat,

Mihelyett a szívem epesztí a bánat,
Hiába várlak szombat este,
Nem jössz édes vigasztalni este.

De azért reménylek a jóságos Istenben,
Hogy nem hagy el a sok szenvedésben,
Hogy nem felejtí el, és meg fizeti bőven,
Azt mondja, hogy nem hagytuk el mi a szenvedésben.

Viessza adja duplán, majd a boldogságot,
Amikor majd az oltárra leteszem a lányságot,
Amikor majd bucsuzol a legénységtől mindörökre,
Dupla lesz akkor majd mindkettőnk öröme.

Ezért hát Violám, édes kedves Rózsám,
Az Isten áldjon meg, gondolj néha rám.
Hogy ezt megengedi a jóságos Isten,
Hogy lehetsz még boldog is a szerelemeddel.

II. 14. 63.

Fontosabb a kincsnél a boldogság

Ha lefekszem édes rózsám,
Csak felőled gondolkodom,
Tudod azt jól, hogy szeretlek,
Én ezt sehol nem tagadom.

Elgondolom, hogy az élet,
Tenélküled milyen árva,
Minden este szomorítodom,
Siránkozom téged várva.

Alvás előtt Te vagy az én
Legutolsó gondolatom.
Látva az édes arcodat,
Szememet így lezárom.

Álmaimban sem feledlek,
Ott is mindig Téged látlak,
Mert tudom azt, hogy ilyen szívet,
Sehol máshol nem találok.

Aki ennyi ellenzésben sem,
Hagyta el az én szívem,
Mert ellenkezést vetett köztünk,
A világon minden.

Merre mentem azt susugta
Még a madár is az ágon,
Hogy azt semmiképp sem lehet,
~~hogy~~ Hogy te legyél a párom.

Ha az Isten úgy akarja,
Ahogy mi akarjuk,
Akkor azt a régi álmot
Valóságra váltjuk.

Mert mit ér, ha csak szenvedünk,
és vágyódunk
Ha egymásé nem lehetünk,
Mindig töviseken járunk.

Mert mit ér az a drága kincs,
Ahol nincs meg a boldogság.
Ahol a boldogság megvan,
Ott az élet szép Menyország.

De ilyen az ember lelke,
Hogy megőrül a sok kincsnek,
Vannak nagyon sokan, akik
Az életben ezért szenvednek.

Vannak aztán akik ~~utóbb~~ később,
Odaadnák a sok kincset
Mert rájönnek, hogy ami fontosabb
A boldogság az nincs.

Mi ezeknél még százszor is
Okosabban cselekedtünk.
Hogy egymásnak van-e kincse,
^{az}z nem érdekelt, ezt nem néztük.

Csak kerestük egymásban, ami
A legfontosabb, a boldogságot.
Mikor egymást megszerettük,
Megmondtuk az igazságot.

Hogy mit ér ott az a sok kincs
Hol a boldogság hiányzik.
A kincs senkit nem boldogított,
És ezután sem boldogít....

1964. III. hó 3.

Belenyugszom

Hogy a sors így elválasztott,
Így talán még jobb is.
Mert egymásf így lehetünk
Így akarja az Isten is.

Hogyha el nem kellett volna
Neked innen menned,
Kit most szeretsz, akkor talán
Nem szabadna azt szeretned.

Azért bele kell nyugodni,
Hogy ez így van édes Rózsám
Akkor bizony Te sem néznél,
Oly bizalmasan énreám.

Akkor biztos nem jönnél el,
Mihozzánk ha hazajönnél
Akkor nekem nem drága kincs,
Mint a többi olyan lennél.

Akken nem tudom, hogy lenne,
De nem lennék ilyen boldog,
Mert a szívem másért soha,
Mint téérted így nem dobog.

Igy még soha nem szerettem,
S más sem szeretett így senkit,
A szerelmem olyan forró,
De nem szeretne így senkit.

Mivel így van kicsi Szivem,
Mi ennek csak örülhetünk.
Ha a sors így szétszakított.
Egymást még jobban szeretjük.

Beismerem, hogy a szivem,
Ténélküled milyen árva.
Oly szomorú, olyan árva,
Mint madár a kalitkában.

De azért csak fel-fel vidul,
Amikor ez vigasztalja,
Hogyha idehaza lennél,
Akkor talán másképp volna.

Bele kell benne nyugodni,
Édes kicsiny Szivem,
Hogy erről mi nem tehetünk,
Ugy van jól ahogy van minden.

Azért Neked azt üzenem,
Hogy Te is irjál édes párom,
Mert az édes soraidat
En már oly nehezen várom.

Melyben irod, a csolk helyett,
Azt, hogy szeretsz.
Örül akkor is a szivem, ha
Azt irod, hogy el nem felejtesz.

Verseim

1./

Mi nékem egy vers irás,
Csak egy gondolat.
Egyet gondolok és kész.
Egy pillanat alatt.

Mert könnyű ám Nekem.
Ez a vers irás.
Mert abban csak szerelem
Van, és még semmi más.

Miért rimelnek ám jól
Ezek a versek.
Mert könnyen kitalálom a szót,
Mit, hogy szeretlek.

Nem írok én másnak verset,
Csak a szerelemről.
És ami kettőnk közt történt
Főlirom emlékül.

Hogy elmondhassuk azt is,
Hogy voltunk fiatalok,
Amikor majd a szerelem
A szivből kifogy.

Elmulnak majd az öregek,
De az emlék él,
Elmulik a fiatalság,
De a szív remél.

A szerelem örökké él,
Míg egy szív dobog,
Ha megöregszik is az ember,
A szerelem ki nem fogy.....

66. III. 19.

Hívja apárját a madár is,
Hívja hivlak én is.
Mint madár a párja nélkül,
Csak busulok én is.

Elnézem a madárkákat,
Hogy molyen boldog egy pár,
S elmondom, hogy én Istenem
Csak Te is jöhetnél már...

67. IV. 10.

Szerelmem névnapjára

Azt kívánom névnapodon,
Édes kicsiny párom,
Zárj szivedbe mindörökre,
Mint én a Te képed zárom.

Ez az első, s legfontosabb,
Kivánságom nékem,
Mert úgy senki nem szeretett,
S nem is szeret mint én Téged.

Azután, hogy Te én velem,
Boldog legyél, ezt akarom
Ezt kívánom kicsiny Szívem,
A Te kedves névnapodon.

Hogy olyan boldogok lehessünk,
Mint amit képzelni lehet.
Hogy ne kelljen mindig írni,
És várni azt a levelet.

Oly rossz írni, hát még várni.
Nagyon sajnós, hogy ez így van.
Névnapodon mit adhatok így,
Szeretetet küldök egy csokorban.

Bent lesznek ezek a szavak,
Holtig szeress! légy a párom!
Elküldöm a fájó szívem,
S abban ezeket bezárom.

Hogyha látsz egy vérző szívet,
Melyben szerelem rózsái nyílnak.
Vedd hozzád, s csókolá helyette,
Mert azok csak Téged hívnek.

Egyedül csak Érted dobog az
A fájó, szerető szív.
Névnepodon Téled kéri, hogy
Légy hozzá örökre hív.

Mert Nélküled olyan nehéz
Az élete, s olyan árva,
Ha Veled van olyan boldog,
Mint egy dalos kis madárka.

Oly rossz, ha lát boldogokat,
Nem szereti nézni sem a boldogságot.
Nem szereti az életet sem mert
Öneki csak fájdalom jut.

Névnepodon édes Rózsám,
Nem adhatok mást Tenéked,
Fogadd tőlem ezt a verset,
S az Érted égő bus szívemet.

Vigyázz rája, s szerelmédre,
Neked azt is tanácsolom,
Tudod mit szenvedtél érte,
Tiéd is volt a fájdalom.

Nehogy mikor már szerethetnél,
Most hagyod itt árván szegényt,
Nem akarom ezt megtudni, mert
Nem bírnám azt a szenvedést.

Emlékezz mindig csak vissza,
Ahogy mennyit szenvedtünk egymásért,
Nem volna szép Tetőd sem,
Ha most elhagynál egy másikért.

Névnapodon azt üzenem,
Hogy örökre légy hó mellett,
A Te drága, szép nevedet,
Én soha el nem felejttem.

Azt kívánom még névnapodon,
Hogy legyünk mi oly boldogok,
Adjon az Isten oly boldogságot,
Milyent még senki sem kapott.....

68. IV. 17.

Levélben

Egy lány írja, egy legénynek,
Hogy a szive fáj szegénynek.
De ezt mindig eltitkolja,
Senki sirva nem is látja.

Mert lehet könny nélkül sirni,
Csak a fájdalmat kell titkolni.
De azért a szived ne fájjon!
És ez a szó vigasztaljon!
Hogy a sirig, szerelmemet,
Én megőrzöm Teneked.
Ha vissza jössz, ugy akarjuk,
Egymást ezzel vigasztaljuk.
Én leszek a feleséged,
Ne félj! én leszek a férjed!

69. IV. 18.

Névnapra

Tuloldalón piros rózsa,
Szerelmesek virága.

Tiszta szivből azt kívánom,
Legyél boldog Gyulácska!
Piros rózsza azt jelenti,
Hogy én nagyon szeretlek,
Névnapodon azt ígérem,
Hogy soha el nem felejtlek.

70. IV. 20.

Szeretlek én aki...
Annyit gondol rád.
S névnapodon azt kívánja,
Legyen boldog minden órád.

71.

Járj, haza pontos időben
ugy leszel a feleséged kedvében.

72.

Ne legyél Te sohse részeg.
Ugy szeret a feleséged.

73. VII. 8-

Ne legyél Te miattam
Nagy gondban.
Szeretlek az életennél jobban.
Ne hulljon a könnyed.
Értem édes.
Hí leszek én a Te
kis szivedhez.
Ne keseregj rajta,
Hogy ez így van,
Leszünk mi még
Ennél boldogabban.

Egy apa névnapjára

Édesapám hála Isten megérhettük e szép napot.
S engedje meg névnapján, hogy egy kis verset mondok.
Amint megnéztem a naptárt, a szívem nagyot dobbant.
Mert megláttam a Te kedves, közeledő névnapodat.

Azt kívánom az Istentől, hogy élhess szép napokat.
Mint eddig is, neveled tovább a Te kicsiny leányodat.
Áldást kérek az Istentől, nevenapján én magára.
Mert én semmit nem adhatok, mert nincs meg annak az ára.

Hogy maga mennyit vesződött velem kisgyermek koromban.
Míg az Isten megengedte, hogy felnvelt így nagyra.
Igy akarta ő jó Isten, aztán árván maradtam.
Maga nevelt édesanyám helyett, kis koromban.

Most már tudom, mennyit kell egy gyermekkel vesződni.
És sajnós az nem tudja ezt soha megköszönni.
Tudom sokszor meg is szidott, mert én oly rossz voltam.
Bocsásson meg édesapám, mert akkor még gyermek voltam.

Nevenapján édesapám bocsásson meg nékem.
Hogyha sokszor visszaszóltam, mert tőlem kitellett.
De ezután ígérem, hogy megjavulok én is.
S kérem Istent, hogy adjon ám bőven kedvelmet is.

Ne haragudj édesapám, de nem tudom megköszönni
Amiért értem szenvedtek a jóságos karjai.
Hogy értem mennyit fáradozott éjjel, nappal gond gyötörte,
Fáradozott nagyon sokat, hogy jobb legyen a lányajövője.

Korán reggel mindig felkelt, s elment kapálni,
Jött a nyár, és ment hajnalban kötelet csinálni.
Folyt arcáról a veriték, mint zápor hull őszidőben.
Értem szorongatta a kaszanyelet görsösen.

Télen is dolgozott mindig, amit csak lehetett.
Azon volt, hogy biztosítsa lányának a kenyeret.
Mindent édesapám köszönöm magának,
Hogy értem annyit szenvedett és dolgozott.

Én azt kérem az Istentől magának cserébe,
Az legyen a fáradságnak, szenvedésnek bére,
Adjon meg mindent a jó Isten amit csak tőle kér.
Mert ön semmit nem adhatok cserébe a fáradságért.

Azt kívánom, a veríték mely értem hullt,
Változzon át forintokra, s vigye el a horut.
Kérem Istent, hogy adja rá bőven a kegyelmét,
Hogy tovább is nevelhesse szépen a gyermekét.

És azért is imádkozom, hogy sokáig éjen,
Nevenapján a jó Istent én azért is kérem.
Hogy sokáig élhessen még erőben, és egészségben,
Békességben, még jobb létben, és az Isten kegyelmében.

Kérem Istent, fizesse meg helyettem a sok szenvedést,
S azt kívánom a Mennyekben nyerje el az égi babért.
Nem kívánom, hogy az Isten elszólítsa korán.
De hogyha mégis az élte alkonyán,

Akkor is majd azt mondom, hogy bocsásson még nékem,
Mert tudom, hogy nagyon sokszor ellene vétettem.
Kérem Istent, és majd az is megbocsájt magának,
Mert maga is elkövetett egypár gyarlóságot.

Imádkozom, hogy lhessen az Isten jobbján,
De legkivált imádkozom azért majd a végső órán.
Kérem Istent, hogy a Mennyben mind együtt lhessünk,
És mindnyája az Istennek glóriát zenghessünk....

75. VII. 20.

Ilyen a katona

Katonának jól megy dolga,
Semmi gondja a dologra.
Parancsot megteszi,
A lányt ölölgeti,
Az otthon pedig elfeledi.

Pedig otthon várja a babája,
Csólkra áll a piciny szája.
Várja, de hiába,
Más már a babája.
Mást szeret a katonája.

A katona az csak csalja.
Van babája a városban.
Városban, faluban,
Szőke, aztán barna.
Mert a kazona csak csalja.

Hogyha a szőkét meguntá,
Megy, s a barnát csólkolgatja.
Üdvarolja neki, hogy így
Még nem szeretett senki,
Később aztán nem kell neki.

Lány ne higgy a katonának,
Se szőkének, se barnának,
Mert ebben mind egyforma,
A szived meg csakja
A katona ilyen csalja.

Itt azt mondja a szőkének,
Hogy szeretlek nagyon téged,
Ott meg a barnának,
Hogy utánnád vágyok,
Mert sehol ilyent nem találok.

Másnap van neki egy barna,

De holnap ezt már meg is csalja,
Ott hagyja a barnát,
A fene azt a maflát.
Aki elhiszi a szavát.

Mert össze mesél minden zöldet,
Hogy csak nem megfogja a földet.
Hogy neki nem kell más,
Csak te vigasztalj már.
De holnap megint mást szeret már.

Van még legény a faluban,
Ki a te csólkodat várja.
Ki szived nem csalja
Aki ott nem hagyja
S egy van neki a faluban.

De a katona jobban tetszik,
Mert oly szépeket hazudik.
De mit csináljon az ember.
Ha ilyen a szerelem,
Jó is rossz is és mégis kell.

Ajánlom a kövéreknek,
Hogy legyenek szerelmesek,
Mert ha sokat gondolkodnak,
Ugy lesoványodnak,
Hogy nem ismerik meg magukat.

76. IX. 2.

Ne kételkedj kicsi szívem abban,
Mert szeretlek az életennél jobban.
Ha valaki azt mondaná nékem,
Hogy oda adja a Menyországot nékem,
Ha én téged oda adlak cserébe,
Azt mondanám, hogy nem elég érte,
Igérhetnek tehelyetted bármit,
Nem adlak, mert így nem szeretek semmit.

Telesleges a vagyon, a sok kincs,
Hél a legfőbb a boldogság meg nincs.
Szeretlek én téged véghetetlenül.
S szivemben a te képed van egyedül.
Nem változik el sohasem helyéről.
Mert Ibolyád nem tagad kis soha, soha szivából.

77.

Hogy a sors így elválasztott.

Hogy a sors így elválasztott,
Így talán még jobb is.
Hogy egymásé így lehetünk,
Így akarja az Isten.

Hogyha el nem kellett volna
Neked innen menned.
Kít most szeretsz talán akkor
Nem szabadna ezt szeretned.

Azért bele kell nyugodni,
Hogy ez így van édes Rózsám,
Akkor bizony te sem néznél
Oly bizalmasan énrám.

Akkor biztos nem jünnél el
Mihoszánk ha haza jünnél,
Akkor nekem nem drága kincs,
Mint a többi olyan lennél.

Akkor nem tudom, hogy lenne
De nem lennék ilyen holdog,
Mert a szivem másért soha,
Mint teérted így nem dobog.

Így még soha nem szerettem,
S más sem szeretett így senkit.
A szerelmem olyan forró

De nem szeretne így senkit.

Mivel így van kicsi szivem,
Mi ennek csak örülhetünk.
Ha a sors szét is szakított,
Egymást még jobban szeretjük.

Beismerem, hogy a szivem
Tenélküled milyen árva,
Oly szomorú, olyan árva,
Mint madár a kalitkába.

De azért csak fel-fel vidul,
Amikor az vigasztalja,
Hogyha idehaza lennél
Akkor talán mésképp volna.

Bár kell ebben nyugodni,
Édes kicsi szivem,
Hogy erről mi nem tehetünk,
Ugy van jól, ahogy van minden.

Azért néked azt üzenem,
Hogy te is irjál édes párom,
Mert az édes soraidat,
Már én oly nehezen várom.

Melyben írod a csólk helyett,
Azt, hogy szeretsz.
Örül akkor is a szivem,
Ha azt írod, hogy el nem felejtisz....

78.

Az Ibolyád csak téged szeret, senki mást.
Csak tehozzád küldi minden sóhaját.
Üzeni, hogy legyél nyugodt, igaz szive tiszta,
S te kívüléd senki másnak, nem lesz soha nyitva.

Ne gondold, hogy mást szeretek, hűséges a szívem,
Tenélküled nem lesz soha boldogságom néked.
Csak tebenned találom meg, amit senki másban.
Hűségednek, jószágodnak nincsen sehol párja.

79.

Édes kicsiny szívem sokat aggódj ezért,
Mert kitartok a te drága hűséges szivedért.
Hű kis szívért érdemes is, ennyi könnyet sirni.
Mert nélküle nem tudnék én soha boldog lenni.

Nyugodjék meg szívem vége, hogy csak téged szeretlek,
És jöhet már bármi veszély, soha nem feledlek.
Láthatod, hogy már eddig is mit szenvedtem érted.
Nem hallgattam a szidásra, sokat sirtam érted.

De ezután hogyha jönne bármilyen veszély is.
Kitartok én temelletted, a végtelenségig.
Mert szeretlek, és látom, hogy te is szeretsz engem.
Nyugodjál meg kicsi szívem, hogy más nem kell soha, soha néked.

80.

Egy jóbarát névnapjára

Holnap lésszen a Vendelnek napja.
A jó Isten magát soká tartsa
Jó kívánságomat dugtam én e helyre,
Azt kívánom, hogy legyen tele mindig az erezésnye,
Utjain az Istenáldása kísérje,
Holta után pedig vezesse a Mennybe.

Nagyapám névnapjára

Jó nagyapa ugye hamar mulnak már az évek:
Egy év elmúlt, hogy itt e helyen jót kívántam Néked.
Adj hálát a jó Istennek, hogy ismét megérted,
Hogy unokád, nevednapján megköszöntsön Téged.

Jó nagyapa örülök, hogy már ketten köszöntünk,
A jövődő unokavőd is eljött mivelünk.
Azzal együtt, tiszta szívből kívánjuk Tenéked,
Hogy az Isten éltesse még nagyon soká Téged.

Adjon Néked a jó Isten erőt, egészséget,
És adja meg mindazt, ami szükséges Tenéked.
Hogy jól keress, bármit adsz el, teljen meg az erszény,
Legyen tele a pincében minden boros edény.

Jó nagypapa nem akarok hosszú verset írni,
Azt kívánom az életnek mindig tudj örülni.
Eztuán már nem köszöntlek kislány módra verssel,
Kifogyok már a versekből, ne vedd zokon tőlem.

De most még csak irtam egyet, ezt is úgy sietve,
Azt kívánom, áldjon meg az Isten mindörökre.
Hogy ne érje sokha bánat, jóságos szivedet,
Mely annyiszor jóra intett és engem segített.

Élhess Te még nagyon soká miköztünk nagyapánk,
Ne vess meg ha segítségért szorulunk Tehozzád,
Adj hálát a jó Istennek, hogy Te még tudsz adni,
Csak birjál továbbra is benne, és akkor jöhet bármi.

Ha a szivedet talán mégis érnék szenvedések,
Tekints fel a keresztfára s töröld le a könnyed.
De azért én kérem Istent, hogy boldogan élhess.
Adjon Isten minden jót, s boldogságot Néked.

Azt kívánom Tetőled, hogy az a vődet,
Szeresd mindig tiszta szívedet, mint engemet.

Engedje meg a jó Isten, hogy unokavőddel együtt,
Még nagyon sok névnapodon együtt köszönthessünk.

82.

Vágyódás

Bus fellegek fent az égen, hogyha én is véletek mehetnék,
Oly bus vagyok én is mint ti, hozzátok illenék.
Elmennék a kedvesemhez, ki tőlem távol esett,
Akiért a szívem úgy fáj, hogy majdnem megreped.

Ugy örülnék ha meglátnám, hisz olyan rég láttam,
Mert idehaza ha kerestem, sehol se találtam.
Mert Nélküle az életem nem ér meg egy fillért,
Hogyha Óvéle lehetnék nem adnám semmiért.

Nem szerettem így még senkit, mint Őtet szeretem,
S engem sem szeret úgy senki, mint ő szeret engem.
Szeretem a drága szivát, mely olyan hű hozzám,
Szeretem a kedves arcát, melyoly szépen mosolyog rám.

Szeretem azt a jóságos, ragyogó két szemed,
Azt a két kart, mely oly forrón tud ölelni engem.
Eszem azt a csókra termett picinypiros ajkad,
Boldog vagyok, ha hallhatom a te kedves szavad.

De sajnós, hogy ez nem így van, mert nem szerethetlek,
Csak távolról sóhajtok és üzenhehek Néked.
De oly messze vagy, hogy a sóhaj nem száll el Tehozzád,
Mert nem láthatom két szemedet, a két csillagsugárt.

Óh, milyen is ez az élet, nem lehet örülni,
Mert ha még együtt vagyunk is, akkor is kell sirni.
Mi ezeket a könnyeket lábunk alá tesszük,
S azok leszünk, hogy a bánatot végleg eltöröljük.

Olyan nagyon forró szívvel szeretjük mi egymást,
Hogy szerelmünk legyőz bármilyen akadályt.
Ebben állunk ha veszélyben forog a szerelmünk,
Mert egymást az életünknel is jobban szeretjük.

Azért ezt üzenem Néked, édes kicsi párom,
Hogyha ráérsz, olvasd el majd e pár sor irásom.
Azt üzenem szellők szárnyán a felhőktől Néked,
Ugy szeretlek kicsi szivem, hogy a világért nem adnálak Téged.

Hogyha a szél kergeti a fejed felett a vándorfelhőket,
Állítsd meg, mert én azoktól üzenek Tenéked.
Mert engem is úgy kerget a szerelem Tehozzád,
De sajnós, hogy nem mehetek, messze vagy énhozzám.

Este, mikor minden pihen, csak egyedül én nem,
Mert nem hagy a vágy pihenni, csak kesergek érted.
Fáj az, hogy csak álmaimban láthatlak édes Téged,
Sokat szomorkodom érted, de mindíg csak érted.

Amikor a napsugarát nem láthatod sehol,
Tehozzád száll a sóhajom, a fénylő csillagokon.
Hogy Te vajon mit csinálhatsz, hogy gondolsz-e néha rám,
Hogy Te, s az én sóhajom találkozik-e a Holdvilágnál.

Mennyivel is jobb volt szivem, amikor este együtt lehettünk,
Nem kellett a csillagoktól sóhajlás küldenünk.
Nem volt szükség ceruzára, papírra, bélyegre,
Eljöttél és elmondtuk mily nagy szivünknek szerelme.

De most így van kicsi Szivem, hogy az élet szét szakított minket,
És levélben mondhatjuk el titkos ügyeinket.
És a levél végén írjuk, hogy csókollak Édes,
De sajnós, hogy nem hasonlít a szerelmes csók, édes ízéhez.

Már csak az a vigasz nékem, hogyha olvashatom soraidat,
Levélben mondjuk egymásnak fájó panaszunkat,
Mért nem lehet mindig úgy, ahogyan mi szeretnénk,
Nem kellene így szenvedni, de boldogok lennénk.

De sajnós, hogy ez nem így van, erről nem tehetünk,
Reméljük, hogy egyszer végre boldogok is leszünk.
Majd amikor elmondjuk, hogy oly sok küzdés után,
Boldogok lehetünk s végre vigasztaljuk egymást minden baján.

Szomorú, hogy most levélben vigasztalhatlak meg,
Hogy ne szomorkodj kicsi Szívem, arra kér szerelmed.
Töröld le a bánat könnyet, s öröm könnyek között,
Ne sokára moholyogj rám ott a két pad között.

Tudom szívesen megtennéd édes kicsi párom,
Hogy mi boldogok lehessünk, én már alig várom.
Csókollak mit nem adnék a nagyvilágért másnak,
Írjál Édes ezt üzeni Ilus: Duczkának.

83.

Talán utoljára írok Neked szívem,
Ugy-e hogy mégiscsak megsegít az Isten.
Egyszer csak végre lesz majd a hosszú télnek,
Mert idáig tél volt, nem láttalak Téged.

Mikor meghallottam, olyan boldog lettem,
Hogy nekem is megjön majd a régi kedvem.
Mert csak szomorkodtam, hogy nekem nincsen párom,
Csak Teveled leszek boldog, ezen a világon.

Mennyi levelel elküldöttünk egymásnak a postán,
Szívszorongva vártuk a választ azután.
Ezután már jobb lesz, nem kell írni, sirni,
Ezután fogunk mi az életnek örülni.

Mily nehezen vártuk azt a boldog órát,
Mikor nem kell elhagyni már egymást,
Mikor végre együtt leszünk örömben, bánatban,
Mert mindkettőt két szerelmes egymással megossza.

Nagyon sokat szenvedtünk mi eddig már egymásért,
Kitartóan harcoltunk mi a boldogságunkért,
És végre már elértük, mit oly régóta vártunk,
Szép az élet, mert meg van a szabad boldogságunk.

Most már mi a következő? jól tudod te drágám,
Amit oly nehezen, s oly régóta vártál.
Amit nem akarok én még egy darabig,
Hogy emlékezhessünk boldog időkre is.

Legyünk még boldogok, ameddig csak lehet,
Mert nem lesz már többé ily boldog kikelet.
Hogy elmondhassuk a nehezebb sorban,
Hogy boldog idők, szép leánykor, jöjj vissza egy szóra.

84.

Barátnóm születésnapjára

Virágnevű jó barátnóm eszembe jutott ma,
Hogy 17-én lesz a születésed napja.
Mivel teveled voltam a legjobb barátságban,
Elmondom, hogy a szívemnek mi a kívánsága.

Neked is írok egy verset, fogadd szeretettel,
Mint lánykori barátnődtől és tedd el emlékebe.
Édes, kedves Gyöngyvirágom oly jó voltál hozzám,
Minden jóban, és rosszban is, velem megosztotál.

Én ezért csak köszönetet mondhatok Tenéked,
És kívánom, hogy az Isten, segítsen meg Téged.
Legyen Veled a jó Isten áldása mindenhol,
Amerre lépsz lábad előtt, csupa róssa nyilljon.

A szeszense és boldogság, mint két jó barátok,
Együtt járjanak Teveled, édes Gyöngyvirágom.
De a bánat kerülje el messze kis szivedet,
S ezt a szívet, csak annak add, kit legjobban szeretsz.

Ne hallgass Te a pletykára, beszéljenek bármit,
Csak a szivedet kérdezd meg, hogy neki ki tetszik?
Igy majd boldog leszel a jövőendő férjeddél,
Mit barátnőd hiszta szivből kíván Néked.

Jövő ilyenkor nem tudom már, hogy köszöntlek meg,
Mert akkor már nem hiszem, hogy ott leszek köztetek.
Nagyon kár, hogy el kell hagynom a boldog lány életet,
De mi erről nem tehetünk, így irták odafent.

Azt kívánom, hogy találj meg életed kedves párját,
Adja Isten, legyen boldog veleminden órád.
Jövő születésnapodon együtt örülj a férjeddal,
Együtt szódd vele a jövőt, tele szép reménnyel.

Adjon neked a jó Isten olyan hű férjet,
Hogy egymást forrón szeretve, boldogan éljetekek.
De azért a barátnódet soha el ne felejtse,
Tenéked kíván boldog, szép életet.

85.

Levél a volt bajtársaknak

Kedves bajtársaim, én is voltam bajtárs,
Nekem is ellopták nadrágszíjjam, sapkám.
Mossátok csak ti is a padlót fogkefével,
S közben gondoljatok az itthoni estékre.

Én már idehaza töltöm estéimet,
A menyasszonyommal védjük a békénket.
Beadjuk a felesleges terményünket sorba,
Hogy legyen a bajtársaknak elegendő kosztja.

Nem úgy mint a múltban, a reakcióban,
Ödávágtak egy ökölnyi csontot a csajkába.
Ha még kért a honvéd, mert nem is kapott babot,
A szakácsa kanállal fejére koppantott.

Mire szegény honvédnek, csak hallgatnia kellett,
Ebéd helyett szegény honvéd csak mérgeződhetett.
Aztán meg a káposzta jött, tele kukacokkal,
Nem pedig a sertéshussal, és libacommbal.

Nektek kedves bajtársaim, a demokráciában,
Nem adnak már egérfészket sem a káposztában.
Van már nektek marhapörkölt, amennyit akartok,
Nem a zsizsikesbab töri a gyomrotok.

Gondolkodik rólatok már a Rákosi bajtárs,
Ehettek vajaskenyeret, kávé és szalonnát.
Hálával tartoztok ezért, népünk vezérének,
Ezért védjétek a békét, ha kell fegyverrel.

Védjétek a békénket, mely a legnagyobb kincs,
Amely nélkül építés, és fejlődés soha nincs.
Arassatok győzelmet a reakcióson,
S aztán jöjjetek haza a szép kisleányokhoz.

86.

Irén napra

Kedves Irén, kicsit késve, de örömmel köszöntöm a névnapodat,
Fogadd tőlem szeretettel e szerény kis ajándékomat.
Az életed mint a rózsza úgy viruljon, szép szemedből a könny pe-
dig sose hulljon.
Azt kívánom élhess még sok boldog szép napokat,
És ne feledd kihasználni szép fiatalságodat.
Mert az élet nagyon rövid, hamar elszáll,
Gondolj erre ha férfit látsz kiskapudnál.
Nem baj hogyha irigyeid átkoznak is,
Megtennék ám ők is, de hát alkalmuk nincs.
Azután az Erdészurra se neheztelj,
Hogyha mondja: Irén hát ez gombozólyuk lesz?
Élj Te vigan mindenkivel békeességben,
Had mondjuk, hogy ilyen asszony kéne nekem,
Hosszu legyen életed, ne számláld az éveket.
Ha elhagyod a százat, nótásan nyisd a századot.

87.

Anna napra

Kedves Magyar néni, főnökünknek anyja.
Az idén is érkezett az Annáknak napja.
Ugy gondoljuk megérdemli a főnökünk után,
Hogy megemlékezzünk róla a szép nevenapján.
Fogadja el kedvesen e szerény ajándékunk,
Éppen olyan szeretettel, mint ahogy mi hoztuk.
Erőben és egészségben még sokáig éljen,

Családjával békességben szép időket érjen,
Ezt kívánja az Erdész ur mostani brigádja,
Kísérje az utjain az Isten bő áldása.

88.

Névnapi köszöntő

Kedves Anna néni a nevenapjára eljött köszönteni az egész brigádja.
A meghívást elfogadtuk szépen megköszönjük.
És most szeretettel szépen megköszöntjük.
Azt kívánjuk az Istentől, hogy sokáig éljen,
Egészségben, békességben 120 évet érjen.
Járjon az urának mindig a kedvében,
Ne mindig a más embere legyen az eszébe.
És az anyósnak is keresse a kedvét,
Ki oly végtelen szeretettel szereti a menyét.
Holta után csókolja meg a kezét és a lábát,
Amiért olyan jó szívvvel odaadta a kamrát.
Kérje a jó Istent, hogy még meg ne heljcn.
És hogy mindenkinek ilyen anyóst adjon.
Aki a menyével így megéri egymást.
Kérje az Istent, hogy adjon rá bő áldást.
Feri bácsi most magának titokban megsugom,
Hogy az Anna néni egy kicsit vigyázzon.
Mert a János diáknak azon jár az esze,
Hogy mindig az Anna néni legyen közelébe.
Beszélnek ők ha kell, ha nem minden sornak végén,
Közben összenéznek ott az erdő szélén.
Ez a János diák mindig azt akarja,
Hogy neki a Panni néni mindig odatartsa.
Ezután már Feri bácsi mindig résen legyen,
És a nylon bugyira már lakatot is tegyen.
De még az is Feri bácsi oly különös legyen,
Hogy a János diák benne kárt ne tegyen.
Azért Feri bácsi sohase busuljon,
Töltsön egypár pohár bort, hogy mindenki ihasson.
Üritsük a poharunkat az ünnepekt Annákra,
És erre az összeható vidám társaságra.
Tartsd meg az Isten ezt a jó szokását,

Hogy még sokszor ünnepljük itt a nevenapját.
A munkatársait sűrűn kínálja,
És ha ebből pletyka lenne, mindet megpártolja.
Éljen soká minden Anna.

89.

Lakodalmi köszöntők

Itt a jó husleves, az ételek kezdete,
Ebből mindenki a részét bőven kivegye.
Ne maradjon egy csepp sem, mert a szakácsnő lánya,
Azt mondták, hogy rá lesz öntve a feje bubjár.^a
Most jön a pörkölt, mely tyukhúsból készült,
Ugy tudom, hogy ma estére mindenki megszépült.
Szórakozzon mindenki, de arra is gondoljon,
Nehogy üres maradjon a Tabi szülőotthon.

Jön a borjuszelet kirántva, berántva,
Fogyassza mindenki ki birja étvággal.
Inkább hus maradjon, mint hogy has fakadjon,
Ne ám, hogy a kedves vendég mentőkre szoruljon!

Jön a vajastorta ez már nem erőszak,
Azt hiszem, hogy most kezdődik a második műszak,
Mozgassa mindenki kezét és a lábát,
Mindenkinek kellemes, és jó mulatást kívánok.

90.

Lakodalmi vers

Ide figyeljen a lakodalom összes népe.
Adunk egy szép jércét, de csak kakasért cserébe.
Fehér a jércének tolla, piros a taréja,
A mi vőlegényünk az Arankát akarja.
Azt hiszem, hogy nagyot dobbant a Vilinek a szive,
Mikor ilyen csinos kilány állított elibe.
És azóta úgy gondolom, nem volt nyugovása,
Alig várja, hogy majd mellé fektesse az ágyba.
A mi kis Arankánknak is ez lesz majd a sorsa,
Csak nehogy a vőlegény ezt még megsirassa.
Adjon Isten a Vilinek olyan tehetséget,
Egy év múlva ünnepljük meg a keresztséget.

Első után jöhet majd, a második, harmadik
Azt kívánjuk meg ne álljon egy futballcsapatig.

91.

Névnapi köszöntő

Kedves jó Erdész ur! Engedje meg nékem,
Hogy az összes munkás nevében, a nevenapján megköszöntsem.
Először is azt kívánjuk, hogy még ezen éven
Leljen egy szép karcsu, csinos feleségre.
Akivel megossza örömét, bánatát,
Ki gondját viselje, s megnézze a kasszát.
Éljenek majd oly boldogan, mint madár az ágon,
Egyikük az ablakon ki, másikuk beszálljon.
A vitákat eldönteni hívják el az anyóst.
Hogy a sodrófa a hátán, járjon majd kopogóst.
Madár füttytől, ahogy hangzik az erdőnek tája.
Csemetéktől legyen hangos kicsi háza tája.
Azt kívánjuk Erdész Urnak olyan ügyes legyen,
Ne szoruljon ám a Kántorra enen a téren.
Részünkről még csak annyit, hogy 8-10 Ft helyett,
Irjon inkább 40-enet, esetleg 50-et.
Így egymással békeességben élhessünk sokáig
Legalább a 110-ik szép nevenapjáig.
Ha a hűjét be is lepi fehér őszi harmat,
Én ezzel csak azért magát mint a Kantner, mindig fiatalnak.

92.

Elsősök bucsuja az iskolától

Kedves tanító néni!
Óvodásból iskolások lettünk,
És a sok fucsa betűvel is megismerkedtünk.
Pedig bizony nehezen ment az összeolvasás,
Kinézett ám egy-két pofon, s még nyakleves is tán.

De most mindezt elfeledjük és köszönjük néked,
Hogy ily végtelen türelemmel tanítottál minket.
Köszönjük a jószágodat, hogy értünk fáradoztál,
Áldjon meg az Isten érte egész életen át.
És most szépen elbúcsuzunk, de csak egy időre,
Jó pihenést kívánunk erre a szünidőre.

93.

Bucusu a testvértől

Kedves jó testvérem most előtted állok,
Menyasszonyi fejjel tőled is bucsuzok.
Jó testvérek voltunk, de most el kell válnunk.
Hogyha néha veszekedtünk ezt most megbocsájtjuk,
Szegény szüleinknek sok gondot okoztunk,
Még hálálni sohsem tudjuk a sok fáradságuk.
Mint a madár a fészket itt hagyom kis házunk,
Ahol annyi örömet és vigaszt találtunk.
Kedves, szép emlékek, gyermekkori álmok,
szép leánykor most már tetőletek válok.
Azt kívánom neked is majd legyen egy hűt párod,
Akivel egy újabb élet ismeretlen újját járod,
Kérlek helyettem is szeresd szüleimet,
Maradjon meg köztünk a testvéri szeretet.

94.

József napi köszöntő

Kedves Józsi bácsi, engedje meg nékem,
Hogy a nevenapján szívből megköszöntsem.
Azt kívánom az asztalán legyen mindig tele boros kancsó,
Az erszéhybe pedig sok-sok piros hasu.
Hogy a menyecskéknek is jusson belőle,
A kik vágnak egy kis hegyi tevegőre. Azt kívánom
válogasson belőlük kedvére.
Akkor aztán Józsi bácsi kapjon friss erőre.
Mert tudja az idő eljár, soha nem vár,
Gondoljon csak erre minden alkalomnál.
Mulasson még nagyon sokszor a pincénél,
Ezt kívánja szeretettel Sümeginé.

95.

Vacsora köszöntő

Jó estét kívánok a házigazdának,
Hogy megtisztelt minket, fogadja hálánkat.
Azon legyen mindenki, hogy mindent elfogyasszunk,

És utána egy igen-igen jót mulassunk.
Először a levest bzo, mert ez a legolcsóbb,
Azt mondta a háziasszony, ha nem lesz elég, közel a kut,
majd megszaporitjuk.
Mindenkinek jó étvágyat kívánunk.

Behozom a csirkének fejét, combját, farát,
Kinek melyik része tetszik kérem válogassák.
Lehet, hogy a gazdaasszonyok egy kicsit elsózták,
No de se baj, ez még nem baj, többet tudunk inni,
Nem kell ám a házigazdát annyira sajnálni.
Ha elfogy is minden bora, nem kell megijedni,
Valakinek el kell ~~megy~~ majd a csarnokba menni.

Násznagy urak, násznagy urak most maguk az urak,
Mert elébük hozzák a legjobb falatokat.
Egyenek és igyanak mert most van módjuk benne.
De ne mindig a más asszonya járjon az eszükbe.
Kérem a csaplár urakat arra legyen gondjuk,
Hogy legyen az üvegbe mindig jó friss borunk.
Hogy legyen a vendégnek kedve igazán mulatni,
Ne gondoljon arra, hogy haza is kell menni.
Felhivom a közép és idősebb kora férfiak figyelmét, hogy szedjék
be az erőt nehogy a boltban kelljen venni keményítőt.
Mert aki oda belép, meglátja a boltvezetőt,
Ott már keményítőre nincs szükség.

Kérem ne haragudjanak, hogy ennyit csevegek,
De tetszik tudni otthon ugysem cseveghetek.
Hozom az utolsót, többet már nemhozok,
Mert ezután én is mulatni akarok.
Mert a házigazdánál van egy olyan zenekar,
Hogy még az is táncol, aki nem is akar.
Mulassunk hát ugysem tudjuk meddig mulathatunk,
Azt se bánom, ha most mindjárt térdig borban járunk
Igy éljünk még 120 évig ihaj csuhaj Sári
Azt se bánom, hogy azután újra kell kezdeni.

96.

Bacsu a munkatársaktól

Kedves jó Főnökünk, tisztelt munkatársak!
Elékezett e nap is mit oly nehezen vártak.
Vártam én is, de azt hiszem Főnökünk jobban,
Sokszor kivánt minket titkon a pokolba.
És most szépen megköszönjük kedves Főnökünknek,
Hogy ily véghetetlen türelemmel tanitgatott minket.
Kivánjuk, hogy jövő ilyenkorra ismét legyen egy ilyen csoportja.
Hogyha egymást megbántottuk, ezt most bocsájtsuk meg,
Ugy is elválunk egymástól, a rosszat felejtjük el.
És ha egymást majd meglátjuk jó lesz felismernünk,
Eszünkbe jut jóis, rossz is mit együtt éreztünk.
Kivánom, hogy mindenki majd legyen elégedett,
Menjen 2000 Ft-ig a haví kereset.
Hogy a Főnökünk se lőködjön hiába,
Jusson neki Moszkvicusra, vagy akár Varsavára,
Aztán, hogy ne unatkozzon utazzon magába.
Legyen neki bőven, aki megsajnálja,
Csak arra vigyázzon, hogy a neje meg ne tudja,
És arra, hogy a kalapot mindig maga horúgja.
Tanítsa a Pistát is a jó labdavarrásra,
És a házasságnak minden fortélyára.
Nehogy az ágy alól kelljen neki nézni,
Hogy a feleségét más férfi keféli.
Kedves Lajos szaktárs ki a nők után szaglászgat,
Van is rá alkalma, ha ruhát próbálnak.
Ajánlom a simogatást olyankor mellőzze,
Hátha a tüt a maga kezébe szurja a kedves neje.
Ne is bámészkodjon, mert hátha ráfizet,
Véletlenül nagybögőnek nézi majd az eget.
Kedves Gáspár szaktárs maga is jó legyen,
Kivánom a háztájira panasz sose legyen.
Bökködjenek versenyt a hús fa árnyában,
Tanítsa meg feleségét az állításra,
De csak óvatosan és arra vigyázzon,
Nehogy kedves neje másnak is állítson.
Szűszavu Maticsné neked is ajánlom,

Mérsékelj egy kicsit a kívánságod,
Mert lehet, hogy egyszer mégis majd megjárom,
Harcosa helyett künn a parton megfogod a csikót.
Tisztelt szerelő ur, tehozzád is szólók
Hogy a Biróarra legyen gondod.
Drága jó Márta, csak éppen, hogy nem szüz,
Bennünket hozzád misigen jó barátság fűz.
Tudod, hogy az élet rövid, hamar elszáll,
Gondolj erre minden egyes alkalomnál.
Az életed mint a rózsa úgy viruljon,
Szakítsd le a tököt, ha tetszik szárazástól.
De tovább nem sorolom, mert szalad az idő,
Jusszon mindenkinek egy két plussz szerető.
Tisztel Sándor kartárs magát is megkérjük,
Hogy egy kicsit tartson, mulatozzon velünk.
Láttuk eddig is hogy jól érzi itt magát,
Hogy vonzotta ide ez a jó társaság.
Kérjük ezután is legyen majd mellettünk,
Amikor majd pettyes labdáért könyörgünk.
Most ez eddig eltelt tanuló időre,
És az együttlétünk kedves emlékére
Rendezzünk egy bucsu napot, de az olyanlegyen,
Hogy arra mindenki holta napjáig emlékezzen.
Üritsük a poharunkat e szép bucsunapra
És erre az összetartó vidám társaságra.
Hogy mi egymást munkatársak soha nem feledjük
És a Főnökiinket is csak jóval emlegetjük,
Éljen a Főnökünk, éljünk mind sorba,
Mindenkinek jó mulatást e szép bucsunapra.
Tisztelt munkatársak az ünnapélyt én ezzel megnyitom,
Kivánom, hogy mindenki nagyon jól mulasson.
Mulassunk hát úgy sem tudjuk meddig mulathatunk,
Azt se bánom, ha most mindjárt térdig borban járunk,
Igy éljünk még 200 évig ihaj, csuhaj Sári.
Azután már azt sem bánom, ha más fog állítani.

Tisztelt zenész urak!

Megkértek , hogy írjak, de előbb kellene , hogy tájékoztassanak.
Mert bizony magukról szép keveset tudok,
Igy nem lesz érdekes amit írni fogok.
Annyit elmondhatok , hogy zenésznek valók,
Nem mentek ki a násznagyok , hát bejöttek maguk.
Kedves primás minden tiszteletem Öné,
De a többieknek egy kicsit kevésbé,
Mert akkor is lefujta mákor nekünk húzta,
Ajánlom , hogy őket erről leszoktassa.
Szeretnék még magukkal még egy párat dalolni,
De a harmonikásukra kezdek haragudni.
Én csak annyit láttam , hogy szeme csillog,
Különbén meg róla véleményt mondok.
Hogy kosarat adott , én nagyon szégyenlem,
Pedig nem a szerelmét , csak egy táncot kértem.
Azt hiszem neki is lenne mit szégyenlni,
Mindenkivel így tesz , hogy csak megigéri.
Gondolhatta volna , hogy nem az érd ekemben ,
Tudta nagyon jól , hogy ki volt érdekelve.
S nem volt rá kíváncsi , hogy mondjam üzenetét,
Igy hát nem érdemli lángoló szerelmét.
Pedig alig várja , hogy viszont láthassa,
Hogy a T .Sz. látogatna.
Addigra ajánlom a számfejtést rendezze,
Hogy számára is jusson egy kevés ideje.
Csak ne ugy mint velem , hogy egy táncra sem futotta,
Hogy mertem volna én magukat kérni vánkostáncra.
Ni , de nem baj, lehet , hogy meg tudom még hálálni,
Vagy talán előttem nem méltánylatkozni.
Pedig tőlem igazán nem kellene félni,
Nekem sokan , sok félet meg mernek mondani .
Vagy talán attól félt , hogy mégis ráfizet,
S véletlenül nagybögönek nézi majd az eget,
Vagy tán , hogy sodrófa a hátán kopogost jár.
Nesze neked , kellét neked , kivélt is táncoltál,
Meg is értem nem akarok családi botrányt,
De még én is elhúzhatom a kedves nótáját.

Tisztelt zenész urak! Én mást nem írhattam ,
Hisz magukat csak azon az egy éjszakán láttam .
Ezután ha valamit még meg kellene írni.
Akkor kérem ,tessék a vázlatot megadni.
Mert sajnós ugy tudom csak azt versbe szedni,
És félek , hogy ebből pletyka talál lenni.
Kérem ne nézzék ék milyen az irásom ,
De higgyék el , hogy nincs rá időm , hogy cifrázzam.
A verset mondanám , csak lenne aki írja,
Mert biz egy asszonyhaz mindig akad dolga.
Hogy majd 2000-ben a Holdon zenéljenek,
És ott is legyenek mindig jó kedvűek,
De ne csak a zenét , a nőket is szeressék,
Ézt kívánja szeretettel egy lakodalmi vendég.

Kedves sógor eljöttem , hogy szivből köszöntselek.
Hogy születés napodon jót kívánjak neked.
Először is azt kívánom , fürüdj tejben-vajban,
Hogy öntsenek nyakon egy nagy serbli szarral.
Virágot is hoztam ezagosat és nagyot
És még három három lófaszt a seggedbe valót.
Megengedem neked nem restellem magam,
Hogy születés napodon kinyald a valagam.
Ak koreőbből ne fogyjon ki a jó szőlőnedv,
Csipje meg a tüköd egy nagy lapostetű.
Tudom , hogy nőket szereted tapizni,
De vigyázz , mert egyszer meg találod jární.
Azt mondják , hogy uram házzámot tévesztett,
És kapsz egy olyan pofont , hogy nem köszönöd meg.
Kívánok én neked erőt egészséget,
Szaggass el még 10-15 feledéget.
Nem kívánok neked másik 16-ot,
Tudom , hogy addigra az erőd kifogy.
Addigra már sógór te kerülsz alulra ,
Nem lesz erőd másra , csak simogatásra.
Odahaza nehogy , mint a biliárd asztalnál
Odahaza két lyuk helyett csak egyikbe találj.
70 éves szüz legyen a szeretőd,
Vénasszony , pinaszór legyen a szemfedőd.
Hogyha egyszer még fel találasz ébredni
Mindjárt eszedbe jut , hogy mit szoktál szeretni.
Hogy folytathasd ott is a lövészetet
Kívánok én neked ugy 30 cm-et.
Ott is , mint a földön kemény farku legyél
Sógór ajánlom , hogy keményítőt vigyél.
Ne panaszkodj sógór kívántam jót neked,
Életed végéig ameddig lehetett .
Sőt még azon túl is ott is csak a jókat,
Mindenből a szépet és a jó nagyokat.
Azt hiszem már ennyi elég e gy sógornak,
Most már adj egy kortyot , kiszáradt a torkom.

Tisztelt vendégeim kérek egy kis csendet!
Menyasszonyi bucsúm kérem hallgassák meg.
Kedves jó szüleim elöttetek állok,
Menyasszonyi fejjel tőletek búcsúzó
Nektek köszönhetem , hogy eddig jutottam ,
Tudom sok álmatlan éjszakát okoztam.

Kedves édesapám most te hozzád szólok,
Köszönöm tenéked minden fáradságot,
Tudom ,hogy csak értem tettél amit tettél,
Minden legdrágább kincsed engem úgy szeretted.
De most már felnöttem nem leszek kislányod,
Egy újabb, talán nehezebb életet választék.
Aldjon meg az Isten szivemből kivánom,
Ézután is szeresd a te kedves lányod,
Kedves édesanyám , hogy búcsúzzam tőled,
Ki annyi éjszakát virasztottál értem.
Mint egy rózsaszálra úgy vigyáztál rám,
Sok gondot okoztam kedves édesanyám
Amíg a bimbóhól kinyílt a rózsaszál
És most eljött érte aki leszakítsa
Rajta a sok munkád , félted a virágot,
Ne sirj anyám azért melletted maradok,
Kérem a jó Istent fizesse meg neked
Ald ja meg az isten anyám minden lápted.
Drága nagyszüleim búcsúzó tőletek,
Ti is nekem sok örömet szereztetek.

Kedves barátnőim ki eddig voltatok.
Tőletek is könnyes szemmel búcsúzó.
Kilépek a sorból , új utat választok,
Leány élet tőled örökre búcsúzó.
Kivánom , hogy ti is legyetek boldogok,
S valamennyien hű férjet kapjatok.

Kedves rokonok és jó szomszédok,
Leány fejjel utóljára tőletek búcsúzó.
Bocsájsatok meg , ha valaha vétettem ,
És most a templomba kísérfetek.

Kérjük a jó Istent legyen mindig velem ,
A házas életben segítsem meg engem.

Kedves jó szüleim most én is bucsúzom,
Nagyon szépen megköszönöm minden fáradságtok .
Ugy hozta a sors, hogy elválok tőletek ,
Azért továbbra is szeretlek titeket.
Kedves testvéreim , most előttem állok,
És most , mint vőlegény tőletek bucsúzom.
Jó testvérek voltunk , de most el kell válnunk,
Hogyha néha veszekedtünk, ezt most megbocsájtjuk.
Szegény szüleinknek sok gondot okoztunk,
Meghálálni nem tudjuk a sok fáradságot .
Mindegy madár a fészket , xixyxx itt hagyom kis házunk.
Ahol annyi örömet és vigasztalást találtunk.
Kedves szép emlékek , gyermekkori álmok ,
Szép legénykor most már tőletek válok.
Kívánom , hogy nektek is legyen hü párotok,
Kikkel az élet új utját járjátok.
helyettem is szeressétek szüleimet,
Maradjon meg köztünk a testvéri szeretet.
Kedves jó rokonok köszönetet mondok,
Es istem veletek kedves jó szomszédok.
Elhagyom a szülő falum , elköltözöm innen.
Ahol annyi boldog legénykorom éltem,
Kérem a jó Istent kísérjen utamon !
Most pedig induljunk , légy velem Jézusom.

Köszöntő

Isten veled Jóska mi mostmár elmegyünk,
Te meg itt maradsz , csak azt nem tudjuk meddig,
Hogy a vőséget hogy bírod az majd még elvállik.
De hiába mondtuk , könyörögtünk váltig.
Hogy Jóska ne menj vőnek , elment a te eszed
Tudod , hogy a vőkért még a krisztus sem szenvedett.

Megállj Jóska , megállj , megf fogod ezt bánni.
Szeretnél te még a presszóba is járni.
Ha apince kulcsa jár néha eszedbe
Azt mondják , hogy vőnél nincsen annak helye .
És ha valamibe bele-akarsz szólni,
Azt mondják , hogy Jóska jobb neked hallgatni.
Nem vagy te itt gazda , menj csak a dolgozóra,
Vigyázz Jóska vigyázz , fel ne legyél szarvazva.
Ne hogy az ágy alatt kelljen neked lenni
Mig a feleséged más férfi keféli.

Kiállsz a kapuba , nézed majd az eget,
És közben majd a falba vered a fejed.
Hogy én ökör , marha én vagyok az oka,
Hogy nam hallgattam a jó akaromra.
De ne busúlj Jóska lehet még egy remény,
Fiatal az anyós , csak mindig okos legyél.
Járj te az anyósnak mindig a kedvébe,
Igy talán még a pince kulcs is lesz még a kezeden.

Csak mindent okosan , jól gondolj meg,
Nehogy a nászéjszakát ferdítva kezd meg.
Mert mivel hogy férjhez te jöttél el Jóska,
Azért mondon nehogy te kerülj alulra.
Ajó tanácsokat mivel hogy megadtuk,
Itt az idő Jóska hogy el kell búcsúznunk.
Azért ajáljuk , hogy az utat jól jegyezd meg,
Hogyha valamikor mégis menesztenek.

nem
Mikor lesz elég nyolc , csak tizenhárom,
Szólj keresztapáidnak segítenek a bajon.
Mivel jó gyerek voltál , ránk majd számíthatsz
Akkor mákor elvernének

Akkor mikor elvernének mindig befogadunk.

Kedves anyós asszony mi olyan ehbert adunk,
Hogy az vő lesz a javából. - de azt még meglátjuk.
Ugy bánjanak vele , mintz egy menyecskével,
De vigyázzanak , mert egy kicsit érzékeny.
Azt nem szereti , ha dolgoztatnak vele,
Hogy a pénzt el tudja költani , biztos vagyok benne.

Nem szereti , ha a nászéjszakán megzavarják ,
Vigyázzanak , hogy n majd a macskát kihajtsák.
Van a Jóskának még egy jó tulajdonsága,
Azt szereti , ha a reggelit odaviszik az ágyba.
A bort nem szereti , nem néz i a korsót,
Hofyha elérheti , felhajtja a hordót.

Talán elmondtam minden jó szokását,
Ja még dísznőüléskor megtöri a kását,
Igy most már maguk is tudják hasznát venni,
Jóska fiam , igyekezzél , te is majd megszokni.